

חברי נען היקרים הורים סבים וכל מי שילדי הגיל הרך יקרים לליבו.

אנחנו באיבו של משבר מחירי בחינוך לגיל הרך בישראל. המקרים שצפים בתקשורת חושפים בעיות יסודיות לא רק בהתנהגותם של בני אדם אלא גם ביחס המערכתי לתחום החינוך לגיל הרך שאיננו תופס מקום בסדר העדיפות הציבורי התואם את המשמעות של החינוך בראשית החיים.

אין לי מילים לתאר את התחושות של הורים בני משפחה ואנשי צוות. אני בטוחה שהנושא מעסיק ומדאיג עד מאוד ומצדיקה לחלוטין כל שאלה ופניה בנושא. אז קודם כל, מי שמעונין לשמוע על ההתמודדות עם הנושא והדעות השונות, ועל אופן היישום של חוק המצלמות בקיבוצים, יותר ממוזמן לפנות אלי. אלו הילדים של כולנו.

חשוב לי לשתף אתכם, שבחינת יישום חוק הצלמות בגילי לידה עד 3 בנען נמצא כבר בראש סדר העדיפות של ועדת החינוך הציבורית לשנת הלימודים הקרובה.

החוק שעבר בכנסת בשנת 2019, מחייב מערכות גיל רך בכל הארץ. לצד זאת צריך לדעת שעל פי חוק מותר להסתייג מיישומו אך צריך להגיע ל- 70% חתימות סירוב של הורי מערכת הגיל הרך להתקנת הצלמות. אכתוב בעדינות שלא נראה שזהו הכיוון אליו הרוח נושבת בימים טרופים אלו. אך הדיון עוד לפנינו.

אז איפה הדברים עומדים כרגע?

1. הנושא נמצא על שולחנה של רעיה ואנו בונות הצעה לתוכנית תקציבית מתואמת ומדורגת. החוק איננו מגיע עם תקציב וצריך להחליט מהיכן המקור ליישמו. המערכת שלנו מאוד גדולה ולא בטוח שבהתאם להחלטות שיתקבלו, נוכל ליישמו בבת אחת.
2. ועדת החינוך תקבל את כל האינפורמציה הרחבה בהקדם עם פתיחת השנה על מנת לקבל החלטות.
3. הגיל הרך חשוף בשנים האחרונות להתלבטות שהחוק מעורר עוד טרם פורסם. אנשי הצוות מודעים לאתגר הבלתי נתפס שעומד לפנינו והוא לבנות כל העת אמון עם הורים, ולהבין שהאמון בצדק, עלול להיסדק בכל רגע.

בנימה אישית,

אני מודעת לכובד האחריות המונח עלי על הצוות יוצא הדופן שאתי. יש לנו אנשי צוות נפלאים, אני סומכת עליהם, אך אין להקל בכך ראש.

אני רוצה לשתף אתכם שדעתי האישית היא שמצלמות בלבד לא יפתרו דבר. בקרה פנימית שוטפת הייתה מאז ומעולם כלי מרכזי במערכות קיבוציות. הליווי של אנשי הצוות על ידי צוות ההנהלה, מנהלים ומדריכים פדגוגיים, קיום שיח יום יומי מכיל ובוחן של אנשי הצוות, תצפיות משתתפות בתים ובגנים, קיום שגרות של פגישות צוות והשתלמויות, השקעת זמן וכסף בהכשרות שותפות הם סטנדרט כבר הרבה שנים. אלו הצעדים האמיתיים שלצד קיומן של המצלמות יניבו פרי. אם חלילה תיפגע היכולת להמשיך לממש ולשכלל פעולות אלו, המצלמות יראו את מה שכולנו מפחדים לראות. **מצלמות לבד אינן הפתרון.**

בצוות הגיל הרך לאורך השנים אני ומנהלות שהיו כאן לפני, התאמצנו לפתח תרבות של שיח, הקשבה, ודיון המכיל העלאת ספק וביקורת עצמית. אני מאמינה שאלו הפעולות שיכולות לספק לנו ביטחון שהילדים שלנו בידיים טובות, בידיהם של אנשים חושבים שיש להם יכולת להתבוננות עצמית ולבקרה עצמית, ושבשום פנים ואופן לא תהיה אצלנו התנהגות אשר לא מכבדת אם חלילה תהיה כזו, לא תהפוך להתנהגות פוגענית הבלתי נתפסת לה אנו עדים.

אנחנו כאן בשבילכם, אל תהססו לפנות אלינו! חמוטל וצוות הגיל הרך

